

HVORFOR ER VORES FOLKESKOLE PÅ FREDERIKSBERG ET NEDPRIORITERET OMRÅDE?

I vores familie har vi haft fire børn igennem skole på Frederiksberg. Tre stykker har gået på Ny Hollænder Skole og en på Skolen ved Norden Plads. Mindste mand går i 10.klasse og er på vej ud af skolen snart, så hvorfor ligger denne sag mig på hjertet?

Ældste mand startet på Ny Hollænder Skole i 2002. Meget har sket i kommunen og på skoleområdet i disse tyve år. Og den kommunale vilje til satsning på området har ikke været af det gode. Der har været massive besparelser på området og der er udsigt til flere.

Dette bekymrer mig fra alle perspektiver; som forælder, som medborger og som praktiserende læge. Jeg ser at vi forsømmer de unge, vores "fundament", som vi som enkelt personer og som samfund skal støtte os til fremover.

På landsplan giver kommunerne ca. 86.000 kr. pr elev om året til undervisningstilbud . På Frederiksberg bruger politikere ca. 73.000 kr. pr elev om året. Det er et klart mindre beløb. I disse tal gemmer det sig endda, at de vælger at tildele ca.11 % mere til privatskoler og efterskoler end i andre kommuner.

Jeg har to bekymringer på børne- og ungeområdet.

Det første er, at vores politikere gennem specielt de sidste 10-12 år har nedprioriteret økonomi til vores børn og unges undervisningstilbud på Frederiksberg. Vi halter bagud i forhold til at ville give ordentlig løn til vores lærere og pædagoger, og vi bruger mindre penge end de andre kommuner gennemsnitligt på undervisningstilbuddet.

Den anden bekymring er, retorikken og plan for budgettering og omstrukturering på specialområdet.

Vi på Frederiksberg kan være stolte af at have "brede skuldre", at være en af de mest ressourcestærke kommuner i landet, både økonomisk og menneskeligt ressourcemæssigt.

Det viser statistiske tal på hjemmesiden dingeo.dk, hvor man kan dykke ned i tal, som viser at vi ligger højt i forhold til beskæftigelse og lavt i forhold til overførselsindkomst.

Vi har bedre sundhed og helbred i vores kommune fremfor de fleste andre.

Vores børn og unge, både de uden og de med diagnoser, burde have solide vilkår i vores kommune. Vi burde kunne bryste os af, at i vores kommune ville vi satse på børne- og ungeområdet. Give gode undervisningsrammer og tilbud om samme lønninger som i Københavns kommune, så vi var konkurrencedygtige i forhold til at tiltrække os den fagligt gode arbejdskraft, som nu er blevet mangelvare.

I stedet for vælger vi at "nøjes". Når man dykker ned i tal på hjemmesiden, skolegang.dk, så kan man se, at vi ligger højere gennemsnitligt i antal elever pr klasse og vi har dårligere undervisningseffekt end rigtig mange andre skoler. Vi har et stærkt grundlag fra en solid socioøkonomisk baggrund og derfor klarer mange af vores elever sig "godt nok", men vi "forkludrer" vores gode grundlag ved ikke at ville investere i undervisningstilbuddet. Tænker undervisningseffekt ville stige hvis vi havde færre elever pr lærere og pædagoger og endnu bedre rammer.

Statistik viser, at har børn og unge en god, solid grundskoleuddannelse, så klarer de sig bedre senere i livet. Bedre beskæftigelsessevne, mindre behov for ydelser, og mindre kriminalitet.

Vi burde satse stærkere på vores kommende generation.

Jeg er af den overbevisning, at det absolut store flertal af os borgere her på Frederiksberg ønsker at prioritere og investere i vores fremtid. Investere i vores børn.

Vi ønsker at give vores børn, ikke blot pasnings- og indlæringsmuligheder, men berigende og inspirerende miljøer som er persondannende. Som kan give dem bedst mulige betingelser for at de kan vokse, og bidrage sundt og positivt til vores familier og samfund.

Børnene er vores fremtidige fundament. Dette omhandler alle vores børn, både de med stærke ressourcer og de med et mere skrøbeligt ståsted, som har diagnoser.

Når børn med ADHD, autisme og andre specialbehov får god og optimal læring, har de mulighed for at blive mest muligt selvhjulpne og selvstændige. Nogle børn med diagnoser kommer fra specialspor til almenspor under stærke og trygge indlæringsrammer. Børn med diagnoser bidrager positivt til fællesskaber når der er villighed til at give ressourcer for støtte. Dette er vigtigt for den enkelte og også for samfundet.

Tidligere har politikere talt om alle vores børn under en paraply. De har villet værne om børn med diagnoser og støttet dem til at bygge kompetencer.

Nu har vi fået et andet sprog og syn på besparelser ind i kommunal politikken. "Børn med og uden diagnoser". Der skal spares mere hos de svagere stillede med diagnoser.

Hvor meningsløst ville det ikke lyde hvis vi overførte denne tankegang og sprogbrug på sundhedsområdet?

De syge koster mere end de raske. Vi må tage fra de syge og give mere til de raske, så de syge ikke får mere end de raske.

Lad os på Frederiksberg blive ved med at være stolte over vores stærke kommune, at vi er samlende og fremtidssikrende. At vi vil investere og ikke bespare hos vores børn og unge, at vores pædagoger, lærere og skoleledelse ikke har ringere økonomi, hverken på skole eller privat, end i andre kommuner. Vi vil gerne være en konkurrencedygtig kommune i disse tider hvor det er svært at få nok fagpersoner til vuggestuer, børnehaver og skoler.

Lad os stoppe hvert eneste år at tale om flere besparelser hos vores børn og unge. Det er ikke rigtigt vi mangler penge i vores kommune fremfor hos de andre kommuner. Det er alt sammen tale om hvordan vi vælger at prioritere vores penge!

De bedste hilsner fra en borger og forælder som holder rigtig meget af vores alles kommune, Frederiksberg.

Anne S. Wold